

[Hans Nielsen.]

Endelig har Ministeren foreslaaet, at denne Lov skal gælde for to Aar, fra Begyndelsen af 1935 til Udgangen af 1936. (*Prieme:* Kan det ikke blive lidt højere?). Ja, det er jo den konservative Uge, saa skal man maaske raabe ekstra højt her i Landet, men hvis det ærede Medlem kunde vænne sig til at oplade sine Øren, kunde han meget godt høre. — Men jeg vil sige med Hensyn til denne Bestemmelse, at det forekommer mig i højeste Grad ønskeligt, at man paa dette Omraade følger Ministeren, thi det er i Virkeligheden en Hensynsløshed over for Landets Erhverv, at man lovgiver for et Aar eller maaske mindre ad Gangen, hvilket selvfølgelig er i allerhøjeste Grad generende for mange Forretningsfolk, der skal gøre Indkøb paa langt Sigt, og som skal disponere langt ud i Fremtiden med Hensyn til Afsætningen af deres Varer. Jeg tror, at for saa vidt man følger Ministeren med Hensyn til disse to Aar, vil der skabes megen Ro omkring hele Valutacentralen, og saa vil alle Parter, baade Landmændene og Industrien og Haandværket og Handelen, som denne Lov vedrører, ogsaa have Muligheder for at indrette sig og disponere, saaledes at de i alle Tilfælde kan udnytte Situationerne og Markederne, saa godt som det er muligt at udnytte dem.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale den højtærede Ministers Forslag til dette høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Himmelstrup; Det Forslag, som vi her har til Behandling, Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta, er, som den ærede foregaaende Taler nævnte, jo i Virkeligheden en tro Kopi af det Forslag, som den højtærede Handelsminister stillede inden for det Udvalg, der i Sommerens Løb har arbejdet i Henhold til § 7 i den gældende Valutalov. Den ærede socialdemokratiske Ordfører talte lidt om Arbejdet inden for dette Udvalg og lovsang jo Udvalgets Arbejde og det Resultat, det var naaet til, idet den ærede Taler var af den Opfattelse, at man fra alle Sider i Virkeligheden var klar over, at det Forslag, den højtærede Minister havde stillet, vilde man være nødt til at vedtage.

Jeg maa sige, at jeg mener ikke, den ærede Ordførers Udtalelser er rigtige, og jeg kan ikke slutte mig til hans Paastand om, at der ikke foreligger noget Forslag til en positiv Løsning af dette Spørgsmaal paa andet Grundlag, maaske paa et snævrere

Grundlag end det, der er angivet i den højtærede Ministers Forslag, og ogsaa ud over det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Jeg har selv haft den Ære at sidde i dette Udvalg sammen med en Partifælle i Landstinget, og vi har ogsaa stillet et Forslag, som virkelig opfylder det Krav, som var stillet til Arbejdet inden for Udvalget, nemlig at de Forslag, man mødte med, skulde tage Sigt paa en Afvikling, og jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen om, at under det kommende Udvalgsarbejde om det her behandlede Lovforslag vil han møde det Forslag, vi har stillet.

Men i øvrigt vil jeg gerne sige, at paa et enkelt Omraade synes jeg heller ikke, at Arbejdet i Sommer inden for Afviklingsudvalget har været helt tilfredsstillende. Naar man tager Betænkningen i sin Haand og ser den igennem, kan det jo ikke nægtes, at der er indsamlet mange Oplysninger, men det forekommer mig ikke desto mindre, at paa eet Omraade, i Virkeligheden et meget vigtigt Omraade, er de Oplysninger, som er tilvejebragt, alt for ufuldstændige og alt for skønsmæssige, og jeg tror, det havde været muligt paa dette Omraade at faa tilvejebragt bedre og mere fyldige Oplysninger; jeg tænker paa den Side af Sagen, som tilsigter at belyse selve de erhvervsmæssige Virkninger af den Valutacentralordning, den Importregulering, vi har haft her i Landet siden 1932. Naar man gaar ind i en Forhandling om en Afvikling af et saadant System, om hvilket der kan siges meget baade for og imod, er det af stor Betydning til Bedømmelse af hele Spørgsmaalet at kende de Virkninger, den hidtidige Ordning har frembragt.

Det er jo en hyppigt udtalt Paastand, at der i Ly af Importreguleringen fra Dag til Dag skabes mange nye Virksomheder, som kun kan bestaa i Ly af selve Reguleringen. Der investeres Kapitaler i saadanne Virksomheder, og jo længere Tid der gaar, des større Kapitaler investeres der, og jo vanskeligere bliver det til sin Tid at komme af med hele det System, som vi vel — det siger vi i det mindste — alle er enige om kun skal have en midlertidig Karakter. Naar man læser, saaledes som vi har læst i Dagspressen paa Grundlag af Publikationer fra Statistisk Departement for nylig, at den industrielle Produktion her i Landet i Løbet af 1932 er vokset med 15 pCt. og Beskæftigelsen steget med 12 pCt., at den saakaldte Produktionsindeks ogsaa er steget meget betydeligt — jeg tror fra 106 til 122 —, saa kan man sige sig selv, at dette ikke kan være sket uden betydelige nye